

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0433/2013

4.12.2013

POROČILO

o imenovanju Alexa Brenninkmeijerja za člana Računskega sodišča
(C7-0312/2013 – 2013/0810(NLE))

Odbor za proračunski nadzor

Poročevalka: Inés Ayala Sender

VSEBINA

	Stran
PREDLOG SKLEPA EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
PRILOGA 1: ŽIVLJENJEPIS ALEXA BRENNINKMEIJERJA.....	4
PRILOGA 2: ODGOVORI ALEXA BRENNINKMEIJERJA NA VPRAŠALNIK.....	6
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	13

PREDLOG SKLEPA EVROPSKEGA PARLAMENTA

**o imenovanju Alexa Brenninkmeijerja za člana Računskega sodišča
(C7-0312/2013 – 2013/0810(NLE))**

(Posvetovanje)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je Svet posvetoval z Evropskim parlamentom (C7-0312/2013),
 - ob upoštevanju člena 108 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A7-0433/2013),
- A. ker je Odbor za proračunski nadzor ocenil kandidatova priporočila, zlasti glede na zahteve iz člena 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- B. ker je Odbor za proračunski nadzor na svoji seji dne 7. novembra 2013 poslušal predstavitev kandidata Sveta za članstvo v Računskem sodišču;
1. odobri predlog Sveta, da se Alexa Brenninkmeijerja imenuje za člana Računskega sodišča;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, drugim institucijam Evropske unije in revizorskim organom držav članic.

PRILOGA 1: ŽIVLJENJEPIS ALEXA BRENNINKMEIJERJA

Rojen leta 1951 v Amsterdamu na Nizozemskem.

V letih 1971 do 1976 je študiral nizozemsko pravo na Univerzi v Groningenu ter diplomiral iz zasebnega in javnega prava, pridobil pa je tudi podiplomsko izobrazbo za poučevanje ekonomije.

Leta 1987 je na Univerzi v Tilburgu doktoriral z disertacijo o dostopu do sodišč in pomenu neodvisnosti sodstva v pravnih državah.

Od leta 1976 do leta 1980 je predaval na Univerzi Radboud v Nijmegenu in nato do leta 1984 na Univerzi v Tilburgu.

Od leta 1992 do leta 1996 je bil profesor civilnega procesnega prava na Univerzi v Amsterdamu.

Od leta 1996 do leta 2005 je bil profesor ustavnega in upravnega prava na Univerzi v Leidnu, od leta 2002 pa tudi profesor na višji strokovni šoli Albeda za predmeta industrijski odnosi v javnem sektorju in alternativno reševanje sporov (mediacija).

V letih od 1998 do 2001 je bil dekan pravne fakultete na Univerzi v Leidnu.

Od 1984 do 1988 je bil podpredsednik upravnega sodišča v Arnheimu (prvostopenjsko sodišče za zadeve s področij državne uprave in socialne varnosti).

V letih od 1988 do 1995 je bil svetovalec vrhovnega upravnega sodišča (prizivno sodišče za zadeve s področij državne uprave in socialne varnosti), nato do leta 2002 podpredsednik tega sodišča in pozneje nadomestni svetovalec do leta 2005.

Od leta 1999 do leta 2005 je bil nadomestni svetovalec oddelka za davčne zadeve sodišča v 's-Hertogenboschu.

Od leta 2005 je nizozemski varuh človekovih pravic. Leta 2011 ga je predstavniški dom nizozemskega parlamenta izvolil za še drugi šestletni mandat. V vlogi varuha človekovih pravic je na številnih področjih opravljal sistematične raziskave o delovanju javnega sektorja na Nizozemskem. S svojimi poročili je tako pomembno prispeval k spodbujanju dobre javne uprave.

Alex Brenninkmeijer ima bogate izkušnje na področju mednarodnega in evropskega sodelovanja. Kot nizozemski varuh človekovih pravic je bil na primer dejaven pri več projektih sodelovanja, ki so vključevali urade varuhov človekovih pravic iz Češke republike, Romunije in Bolgarije. Skupaj z grškim varuhom človekovih pravic je bil partner pri razpisih EU glede urada varuha človekovih pravic v Srbiji, tesno pa sodeluje tudi z varuhi s Karibov (CAROA) in iz Indonezije. Nedavno je sodeloval v programih izmenjave z Dansko, Združenim kraljestvom in Švedsko.

Leta 2012 je bil soglasno izvoljen za predsednika evropskega odbora direktorjev Mednarodnega inštituta varuhov človekovih pravic (*International Ombudsman Institute – IOI*). Je tudi član svetovnega odbora IOI. Slednji podpira in ščiti neodvisne inštitute varuhov človekovih pravic ter spodbuja dobro upravo.

Alex Brenninkmeijer ima poglobljeno znanje o evropskem institucionalnem in upravnem pravu ter o pravicah iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Njegov materni jezik je nizozemščina, dobro pa se sporazumeva tudi v nemščini, angleščini in francoščini.

PRILOGA 2: ODGOVORI ALEXA BRENNINKMEIJERJA NA VPRAŠALNIK

Strokovne izkušnje

- 1 *Navedite svoje poglobitne strokovne izkušnje s področja javnih financ, upravljanja ali revizije upravljanja.*

Evropsko upravno pravo je bilo pomembno področje moje profesorskega dela, zato sem dobro seznanjen s pravnim okvirom evropskih proračunskih sredstev.

Kot nizozemski varuh človekovih pravic – urad varuha je neodvisen in ima okrog 170 zaposlenih – sem od leta 2006 presojal v približno 100 000 posameznih pritožbah, v katerih so imela javna sredstva (davki in prispevki za socialno varstvo) pomembno vlogo. Poleg tega je bilo pod mojim vodstvom začelih približno 60 samoiniciativnih preiskav, ki so bile – v okviru dobre uprave in pravične obravnave državljanov – usmerjene v odgovorno trošenje davčnih prihodkov. Te preiskave, ki so zadevale celoten spekter vladnih politik, so zelo podobne revizijam poslovanja, ki jih opravlja Evropsko računsko sodišče. Vsaka je vključevala vprašanja glede organizacijskega ustroja zadevnih javnih organov, pravilnosti in uspešnosti njihovih ukrepov ter njihove učinkovitosti z vidika uporabnikov (t.j. državljanov).

V več funkcijah sem opravljal upravne naloge: kot podpredsednik prizivnega sodišča sem bil na čelu oddelka za prispevke in član uprave sodišča; kot dekan fakultete v Leidnu sem bil odgovoren za delovanje fakultete in član odbora dekanov na ravni univerze; kot nizozemski varuh človekovih pravic sem bil odgovoren za upravljanje organizacije s približno 170 zaposlenimi.

- 2 *Navedite tri najpomembnejše odločitve, pri katerih ste bili udeleženi v poklicni karieri.*

- 1 Kot nizozemski varuh človekovih pravic sem imel pomembno vlogo pri izboljšanju uspešnosti in učinkovitosti pravnih postopkov tako v javni upravi kot v sodnem sistemu. S smiselnim utemeljevanjem in tesnim sodelovanjem sem prepričal upravljavce, druge uradnike in sodnike, da se je mogoče v številnih primerih izogniti potrebi po sodnih postopkih s preprečevanjem sporov in konfliktov prek zgodnjega in učinkovitega obveščanja in morebiti mediacije. Delež poravnave je nekje med 40 % in 60 %, odvisno od vrste zadeve. Učinkovitost je zrasla za približno 25 %.
- 2 Kot sodnik na področju socialne varnosti sem bil vključen v pomembne primere na področju enake obravnave moških in žensk. Sporna je bila mera, do katere je nacionalna zakonodaja obvezujoča v luči mednarodne in evropske zakonodaje. Proces odločanja je bil politično občutljiv, saj zaradi neodvisnosti sodnikov na tem področju politiki nanje gledajo z nezaupanjem. Tozadevne sodbe so v nizozemskem pravnem sistemu zagotovile enako obravnavo.

- 3 Kot višji sodnik sem izrekel nekaj pomembnih sodb o nizozemskem sistemu

prispevkov za socialno varnost, tudi o tem, v kakšni meri je obvezujoč sistem bonus/malus, ki ga sproži delodajalec, v povezavi z boleznijo in nezmožnostjo dela. Te sodbe so okrepile jamstva glede zdravstvenih podatkov o posameznikih.

Neodvisnost

- 3 *Pogodba določa, da so člani Računskega sodišča pri opravljanju svojih nalog "popolnoma neodvisni". Kako bi to obveznost povezali s svojimi prihodnjimi nalogami?*

V skladu s členom 286 Pogodbe o delovanju Evropske unije – Pogodbe o EU – in deklaracijo INTOSAI (Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij) iz Lime ne bi sprejemal nikakršnih navodil od vlad ali drugih strank, kar zadeva opravljanje mojih nalog. Nadalje bi se vzdržal vsakega ravnanja, ki bi bilo ali bi se zdelo bodisi neposredno ali posredno nezdržljivo z mojimi odgovornostmi in obveznostmi v vlogi člana Evropskega računkega sodišča. Za revizijsko institucijo, kot je Evropsko računsko sodišče, je neodvisnost pogoj za primerno izvajanje svojih pristojnosti.

„Popolna neodvisnost“ pri opravljanju svojih nalog pa pomeni več kot zgolj spoštovanje prisege in upoštevanje postopkov. Neodvisnost je miselnost, ki se razvije med opravljanjem poklica. Kot profesor in kot sodnik, pa tudi kot nizozemski varuh človekovih pravic sem deloval povsem neodvisno. Gotovo imam v svoji zadnji funkciji prepoznavno in splošno priznano neodvisno identiteto, in to navkljub političnem okolju, v katerem deluje nizozemski varuh človekovih pravic. Organizacija *Transparency International* je v svojem poročilu o oceni nacionalnega sistema integritete prepoznala v uradu nacionalnega varuha človekovih pravic najtrdnější steber v sistemu integritete.

- 4 *Ali ste dobili razrešnico za naloge upravljanja, ki ste jih predhodno opravljali, če se takšen postopek uporablja?*

Da. Ker sem bil odgovoren za urad varuha človekovih pravic kot neodvisni visoki državni svet, sem moral od leta 1995 vsako leto odgovarjati parlamentu za ukrepe in poročila urada¹. Nobeno od mojih poročil od leta 2005 ni izzvalo pripomb nizozemskega parlamenta glede upravljanja nacionalnega urada varuha človekovih pravic. Vladni revizorji vsako leto preverijo zakonitost, izčrpnost in pravilnost odhodkov. Od leta 2005 so bila podana mnenja brez pridržkov.

Nizozemsko računsko sodišče v svojem letnem poročilu o odgovornosti ločeno poroča o visokih državnih svetih. Sklepi v teh poročilih niso bili nič drugačni.

Moje letno poročilo vključuje tematski pregled javne službe (t.j. integrirano sodelovanje v okviru vlade, zaupanje v vlado in kompleksnost vlade). Vlada, pa tudi parlament, sta se vedno pozitivno odzvala na tematska poročila, ki so sprožila tudi razpravo v družbi.

- 5 *Ali imate poslovne ali finančne interese oziroma kakšne druge obveznosti, ki bi lahko bile v nasprotju z vašimi prihodnjimi nalogami? Ali ste pripravljeni predsedniku Računskega sodišča razkriti vse svoje finančne interese in druge obveznosti ter jih objaviti? Če ste*

¹ Za letno poročilo 2012 glej: <http://jaarverslag.nationaleombudsman.nl/sites/default/files/Verslag%202012.pdf>

trenutno udeleženi v sodnem postopku, navedite podrobnosti.

Moji poslovni interesi ali obveznosti niso nič večji oziroma nič manjši od tega, kar je običajno za zasebno gospodinjstvo. Imam bančne račune, hišo in hipoteko. Te interese sem pripravljen v celoti razkriti predsedniku Računskega sodišča in jih v izjavi objaviti na spletni strani Sodišča, kot je to običajno.

Trenutno nisem udeležen v nobenem sodnem postopku, niti nisem bil udeležen v nobenih sodnih postopkih, ki bi bili pomembni za integriteto funkcij, ki sem jih opravljal.

- 6 *Ali ste se po imenovanju za člana Računskega sodišča pripravljene odreči izvoljenim funkcijam ali aktivni funkciji z obveznostmi v politični stranki?*

Nisem član politične stranke in torej ne opravljam izvoljene funkcije niti ne zasedam aktivne funkcije z obveznostmi v politični stranki. Obenem se zavežem, da v primeru imenovanja za člana Evropskega računkega sodišča ne bom prevzel takšne funkcije.

- 7 *Kako bi obravnavali primer večje nepravilnosti ali celo goljufije in/ali korupcije, v katerem bi bili udeleženi prebivalci države članice, iz katere prihajate?*

Vsak tovrsten primer bi prijavil pristojnemu organu, ne glede na zadevno državo članico ali posameznika. Po mojem mnenju se goljufij in korupcije ne sme tolerirati. Goljufije in korupcija, pa tudi večje nepravilnosti, spodkopavajo temelje demokracije, in sicer zaupanje javnosti v to, kako delujejo javne organizacije, bodisi na evropski bodisi na nacionalni ali lokalni ravni. Kot nizozemski varuh človekovih pravic sem v povezavi s pritožbami zaradi korupcije ali nepravilnosti opazil, da se izgubljeno javno zaupanje zelo hitro razširi na druge organizacije javnega sektorja na različnih ravneh – pride torej do občutnega „učinka prelivanja“. Zato mora biti boj proti goljufijam in korupciji ena od osrednjih prednostnih nalog vsake vladne organizacije na kateri koli ravni.

Če bi se v vlogi člana Evropskega računkega sodišča srečal s primerom morebitne goljufije in/ali korupcije, bi zagotovil, kjer bi bilo to mogoče in ne glede na to, od kje prihaja zadevni posameznik ali katero državo članico to zadeva, ustrezno beleženje in posredovanje informacij, s katerimi bi razpolagal, in sicer na način, da bi lahko organi za boj proti korupciji in organi pregona v zvezi s tem primerno ukrepali. Prav tako bi nemudoma uporabil pravilo dvojnega preverjanja ter predsednika Evropskega računkega sodišča obvestil o tem, kateri ukrepi se izvajajo v skladu s sklepom Evropskega računkega sodišča št. 97-2004 o sodelovanju z Evropskim uradom za boj proti goljufijam (OLAF). Skratka, zagotovil bi, da nacionalno ozadje ne bi zmanjšalo učinkovitosti postopka ugotavljanja resnice z namenom boja proti goljufijam in/ali korupciji ter ob upoštevanju morebitnih ukrepov kazenskega pregona.

Opravljanje nalog

8 Katere bi morale biti glavne značilnosti kulture dobrega finančnega poslovanja v javni upravi?

Trdno sem prepričan, da so osrednji elementi kulture dobrega finančnega upravljanja naslednji:

- integriteta zadevne organizacije;
- upoštevanje predpisov in zakonitost, kar zadeva izdatke;
- zadržanost;
- preglednost prek javne odgovornosti;
- zagotavljanje, da so uspešnost in tveganja vidna: pravočasne prilagoditve;
- kritična in učinkovita veriga nadzora, tako navznoter kot navzven.

Med opravljanjem funkcije nizozemskega varuha človekovih pravic se je večkrat izkazalo, kako pomembno je, da javni organi delujejo zakonito ter jasno in razumljivo obveščajo o svojih ciljih, dejavnostih in dosežkih. To je pogosto polovica boja za zagotavljanje razumevanja javnosti in s tem zaupanja javnosti v vlado. Zato sem prepričan, da preglednost koristi dobremu finančnemu upravljanju, začenši z jasnimi, strukturiranimi poročanjem tistih, ki so odgovorni za izvajanje programov in zakonodaje. Poročanje upravljavcev, zlasti kar zadeva javna sredstva, mora dokazovati zakonito izvajanje programov in dejavnosti ter ne zgolj tega, da so finančni podatki zanesljivi. Takšno poročanje mora vključevati tudi informacije o tem, kaj je bilo doseženo. Jasno in prepričljivo mora izkazovati, da:

1. je zadevna organizacija, da bi opravila svoje naloge, sprejela dobre in učinkovite ukrepe v skladu s predpisi;
2. je bilo javno financiranje za te ukrepe kar najbolj gospodarno;
3. so bili cilji programov ali zakonodaje uresničeni, kot je bilo nameravano, vključno z oceno tega, kako in v kakšni meri so se spoštovali vnaprej določeni kazalniki uspešnosti; brez jasnih ciljev in vnaprej določenih kazalnikov uspešnosti bo napredek pri doseganju ciljev skromen, če sploh.

Zame je posebnega pomena tudi jasnost pravnega okvira za izvajanje. Kot varuh človekovih pravic sem prek sistematičnega opazovanja in preiskav ugotovil, da je mogoče izboljšati jasnost zakonov in predpisov, tudi evropskih zakonov in predpisov. Zato mi je postalo jasno, da v številnih primerih niso samo državljani tisti, ki ne vedo natanko, kaj morajo spoštovati, temveč tudi izvedenci in specialisti, tako vladni kot ne, pogosto niso seznanjeni s pomenom pravnega okvira. Takšna nejasnost škodi pravilnemu izvajanju in odgovornosti ter je katastrofalna za zaupanje javnosti, saj utegnejo ljudje misliti, da je vse dovoljeno. To sem kot varuh človekovih pravic obravnaval v svojem letnem poročilu za leto 2012, ki sem ga naslovil z *Moja nerazumljiva vlada (Mijn onbegrijpelijke overheid)*. Nizozemska vlada je potrdila moje ugotovitve. Kot član Evropskega računskega sodišča bi se osredotočil na bistven pomen jasnih predpisov in politike za jasno odgovornost ter uspešno in učinkovito upravo.

- 9 *V skladu s Pogodbo Računsko sodišče pomaga Parlamentu pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna. Kako bi opisali svoje naloge v zvezi s poročanjem Evropskemu parlamentu in zlasti Odboru za proračunski nadzor?*

Računsko sodišče pomaga zagotavljati demokratično funkcijo Parlamenta. Zaupanje javnosti v vlado je osnovni predpogoj za dobro delovanje demokratičnega sistema. Državljeni v večji meri ne morejo sami preverjati, če vlade preudarno porabljajo javni denar, mediji pa se pogosto osredotočajo na primere, ki se niso dobro končali, kar pomeni, da ni uravnoteženega pogleda. Zato je bistvenega pomena, da se prek javne odgovornosti in parlamentarnega nadzora oblikuje ustrezna podoba tega, kako učinkovita in uspešna je uprava. Kot varuhu človekovih pravic mi je postalo jasno, da dobra javna odgovornost pripomore k legitimnosti pristojnih organov¹. Poleg tega je terjanje odgovornosti držav članic in Komisije ter upoštevanje tega s strani Računskega sodišča dober način učenja iz izkušenj in uvajanja izboljšav pri izvajanju programov in zakonodaje.

Evropsko računsko sodišče se – poleg svojega letnega poročila – na zahtevo ali ne odloči, katera vprašanja bi veljalo podrobneje preveriti in vzpostavi stik s Parlamentom in Svetom, kar zadeva rezultate. V postopku, ko Evropski parlament podeljuje razrešnico Komisiji, dodana vrednost poročil Evropskega računskega sodišča ni zgolj v njegovih objektivnih ugotovitvah, priporočilih in sklepih, temveč tudi v tem, kako tisti, ki jih poročila zadevajo, izpolnijo potrebo Parlamenta po objektivni obveščenosti o različnih političnih področjih ter po berljivosti in dostopnosti poročil za poslance in za javnost. Zame je najpomembnejša dostopnost. Kot nizozemski varuh človekovih pravic sem pomembno prispeval k jasnemu poročanju o ukrepih vlade. Posledično se je poglobila parlamentarna razprava o učinkoviti in uspešni upravi na Nizozemskem, razživela pa se je tudi razprava v javnosti in za mnoge državljane postala bolj razumljiva. Kot član Računskega sodišča bi želel pripomoči k izboljšanju jasnosti poročil ter njihov pomen posredovati širši javnosti na način, ki je zanj privlačen.

Za prepoznavanje pomembnih vprašanja, ki bi jih moralo Računsko sodišče obravnavati, so bistveni dobri stiki s političnimi stranmi v postopku podeljevanja razrešnice, torej s Parlamentom in Svetom. V odnosu med Parlamentom in Računskim sodiščem je po mojem mnenju bistvena vloga Odbora za proračunski nadzor, saj gre za najpomembnejšo stično točko za Komisijo in Računsko sodišče, kar zadeva letne razrešnice in posebna poročila Računskega sodišča. Rezultati takšnega nadzora so pomembni tudi za specializirane odbore Parlamenta. Odbor za proračunski nadzor ima pomembno vlogo glede usklajevanja med Računskim sodiščem in specializiranimi odbori. Kot član Računskega sodišča bi bil pripravljen pojasniti ugotovitve Sodišča pred parlamentarnimi organi, zlasti kar zadeva posebne izboljšave določenih predpisov in druge zakonodaje, s čimer se izboljša njihova učinkovitost in legitimnost, in sicer v tesnem sodelovanju z Odborom za proračunski nadzor in s specializiranimi odbori. Kot nizozemski varuh človekovih pravic sem pridobil obsežne izkušnje na področju vzpostavljanja stikov s predstavniki teles.

- 10 *Kakšna je po vašem mnenju dodana vrednost revizije smotrnosti poslovanja in kako je treba revizijske ugotovitve vključiti v upravljanje?*

¹ A.F.M. Brenninkmeijer in K van den Bos (2012), "Vertrouwen in wetgeving, de overheid en rechtspraak" (Zaupanje v zakonodajo, vlado sodno prakso), v: *Nederlands Juristenblad* (NJB) 2012, št. 21, str. 1451-1457.

Preverjanje finančne zakonitosti in legitimnosti je resda temelj za preverjanje, ki ga izvaja Računsko sodišče, a menim, da so revizije poslovanja zelo pomembne z vidika javne odgovornosti. Pravilna izbira področij, na katerih se izvajajo revizije poslovanja, je dejavnik pri politični teži dela Računskega sodišča. Revizije poslovanja lahko na primeren način pokažejo rezultate politik in posebno družbeno vrednost, ki jo ima evropska politika za državljane. Z dobrim časovnim umeščanjem revizij poslovanja se zagotovijo priložnosti za parlamentarno razpravo in s tem večji demokratični vpliv.

Nedavni mnenji Računskega sodišča o kmetijski in strukturni politiki sta na primer privedli do izboljšav predlogov Komisije na teh področjih, vključno z zmanjšanjem števila ciljev. Če so že v izhodišču jasno izraženi zakoni in pogoji za zagotavljanje podpore, vključno s kazalniki in merili uspešnosti, je pozneje mogoče bolj učinkovito ugotoviti, če so bili z vidika uspešnosti doseženi rezultati. Če je zakonodaja že v izhodišču jasna, bo manj napak pri uporabi določb o finančni podpori in manjše bodo stopnje napak z vidika finančne zakonitosti.

11 Kako bi lahko izboljšali sodelovanje med Računskim sodiščem, nacionalnimi revizijskimi organi in Evropskim parlamentom (Odbor za proračunski nadzor) v zvezi z revizijo proračuna EU?

Osemdeset odstotkov proračuna EU se porabi v državah članicah, pri strukturnih skladih pa je v veljavi nacionalno sofinanciranje. S finančnega vidika so evropski in nacionalni predpisi in oblikovanje proračunov z leti postali vedno bolj prepleteni. To pomeni, da – kljub razlikam med državami članicami, ki so pogosto zgodovinsko in kulturno pogojene – postaja pomembnejša nujna povezava med evropsko in nacionalno javno odgovornostjo, pri čemer imajo pomembno vlogo Evropski parlament in parlamenti držav članic. Te vloge pa morajo biti tudi same vedno bolj medsebojno povezane. Skladno s tem si mora Evropsko računsko sodišče v tesnem sodelovanju z nacionalnimi revizijskimi organi prizadevati za vedno večjo pregledno odgovornost, da bo mogoče tako na evropski kot na nacionalni ravni ustrezno odigrati demokratično vlogo. Evropsko računsko sodišče ima omejene vire, zato se je treba v največji možni meri opreti na potrjene revizije, opravljene na nacionalni ravni. Velik pomen pripisujem okrepljenemu sodelovanju med nacionalnimi revizijskimi institucijami in Evropskim računskim sodiščem v okviru odbora za stike EU. Evropsko računsko sodišče navsezadnje opravlja revizijo nadzornih sistemov držav članic, kot je na primer razvidno iz letnega poročila 2012.

Zavedam se, da se revizijska funkcija v Evropski uniji še razvija in da ni čarobne formule za optimalno revizijo. V trajnem dialogu med institucijami EU se ne sme popuščati pri prizadevanjih, da bi se dosegla demokratično bolj legitimna in močnejša javna odgovornost. V tem procesu je treba razviti optimalno metodologijo, poleg tega mora biti odgovornost razumljiva za javnost, breme nadzora pa nič večje, kot je to razumno potrebno. Bistveno je, da se odgovorno povežejo način, na katerega deluje EU, z načini, na katere delujejo države članice.

Druga vprašanja

Ali bi umaknili svojo kandidaturo, če bi bilo mnenje Parlamenta o vašem imenovanju za člana Računskega sodišča negativno?

Zaupanje je bistven pogoj v odnosu med Računskim sodiščem – vključno z mano, kot njegovim članom – in Parlamentom, zlasti Odborom za proračunski nadzor. Zavedam se, da moram Parlament prepričati, da izpolnjujem pogoje za imenovanje, in ob tem izkazati neodvisnost duha in strokovno spodobnost.

Svojo kandidaturo bi umaknil, če bi se izkazalo, da Parlament ne bi imel dovolj zaupanja v moje strokovne sposobnosti in neodvisnost ter bi podal negativno mnenje.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	2.12.2013
Izid končnega glasovanja	+: 14 -: 6 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Zuzana Brzobohatá, Tamás Deutsch, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Monica Luisa Macovei, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Chris Davies, Cornelis de Jong, Monika Hohlmeier, Karin Kadenbach, Ivajlo Kalfin (Ivailo Kalfin), Markus Pieper
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Zita Gurmai, Janusz Władysław Zemke